

עירובין דף י

רבה בר רב הונא – נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי
קושי ממשנה: חצר קטנה שנפרצה לגדולה, גדולה מותרת וקטנה אסורה
תירוץ: אוקימתא של ר' זירא ורבינא – כדי לענות על הקושי – נסכנסינ כותלי קטנה לגדולה
ומופגלין מכותל זה בשנים ומכותל זה בארבע - ולפי דעת רבי שצריך שני פסים

קושי: אם נגיד נראה מבחוץ ושוה מבפנים אינו נידון משום לחי, אפשר להגיד שר' סובר כרבי יוסי שרוחב לחי ג' טפחים. ואז אין צורך לאוקימתות. ומשום כך אמרו שקטנה ב"י וגדולה ב"א כי אז יש ג' בכל צד וזה משמש כלחי. ואע"פ כן אינו נידון משום לחי בגלל שלא נראה מפנים.
אבל אם נגיד נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי, ויש את האוקימתות של ר' זירא ורבינא, ורבי לא סבר כר' יוסי כי אפשר לחי פחות מג' טפחים – אם כן, למה צריך גדולה ב"א וקטנה ב"י?

אם באה הברייתא ללמדינו שמותר בגדולה, ואם לאסור את הקטנה, היה אמור לכתוב מותר ב"י אמות ושני טפחים, הפרש יותר גדול מהגדולה?

מסקנה: נראה מבחוץ ושוה מבפנים אינו נידון משום לחי

שיחה בין רב יוסף ואבבי ואבבי מזיכר לרב יוסף שהוא אמר בשם רב הונא שנראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי

מסקנת הגמרא להלכה: נראה מבחוץ ושוה מבפנים נידון משום לחי

קושי: איך אפשר להסיק ככה כשהברייתא למעלה לא מסתדרת עם זה?
תירוץ: משום דתני ר' חייא כוותיה (כותל שצידו אחד כנוס מחבירו בין שנראה מבחוץ... נידון משום לחי)

הרחב מעשר אמות ימעט

כמה צריך למעט?

ק"ו מפסי ביראות – 13 ושליש

דחיית הק"ו